

ת"פ 27007/04/14 - מדינת ישראל נגד רולנד ביניאורישווילי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 27007-04-14 מדינת ישראל נ' ביניאורישווילי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רולנד ביניאורישווילי

הנאשם

פסקי דין פלייים

בדין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיתע הכוחות בעבירה של פיסון התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה, בניגוד לטעני 406/ב) + 25 לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, ביום 10.4.14 בשעה 20:10 ניסה הנאשם לפרוץ לביתם של המתלוננים. רגע לפני פיסון התפרצות שמעה המתלוננת רעש מכיוון ארון החשמל, החשמל לדירתה נותק ובהמשך חודש, מיד לאחר מכן, המתלוננת, אשר הייתה בחודש חששני להריגה, שמעה פדיקות בדלת ביתה, נעלה את הדלת והתקשרה למתלון על מנת שישמן משטרה. מיד ובסמוך ניסה הנאשם להתפרץ לדירה על ידי הזזת החלון והכנסת פלג גופו העליון לדירה. המתלוננת הבחינה בנאשם וסגרה את החלון. בנסיבות המתוארות ניסה הנאשם להתפרץ למגורי אדם בכוונה לבצע גניבה או פשע.

הסקרי שירות המבחן

ב.הסקרי מיום 14.6.16 סקר שירות המבחן את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. שירות המבחן ציין כי ילדותו של הנאשם הייתה רצופת חסיסין חומריים ורגשיים כמפורט בתסקיר, הנאשם סיים 8 שנות לימוד, מגיל 15 החל במעורבות בפלילים בתחום הרכוש והסמים. לא גויס לצבא עקב מעורבות זו. לסיגנות של שירות המבחן לטפל בו בהיותו נער כשלו. הנאשם ריצה מספר מאסרים בעברו. בשנת 2015 עבר תאונת עבודה עת נפל מסולם וסבל משברים בגרלי. הנאשם הכחיש ביצוע העבירה. הגיע כנונות למסור דגימות שותן לאיתור שרידים סם, אך לא הגיע במידת ההתבקש. שירות המבחן התרשם ממסוכנותו בנהוג להישנות ביצוע עבירות ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

ב.הסקרי מיום 19.1.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם הודה בביצוע העבירה. הגיע לבדיקה אחת ומסר דגימת שותן נקיה מסמים. לבדיקות הנוספות לא הגיע. שירות המבחן ניסה ליצור עימו קשר, ללא הצלחה ולפיכך שב ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

סיפויי הצדדים לעונש

ב.כ"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לחומרת העבירה, לערך המגון שנפגע, לדבריה מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשים. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטעניניה. לדבריה הנאשם לא לקח אחריות, מהתסקיר עולה כי קיימת מסוכנות בנהוג להישנות עבירות, לפיכך עתרה להטיל על הנאשם מאסר ברף העליון של המתחם לצד ענישה נלוות. ב.כ"כ הנאשם הצביע על כך שחלפו 3 שנים ממועד ביצוע העבירה ולא נפתחו תיקים נוספים. לדבריו אין לאנשם בעברו עבירות בתחום הרכוש, הנאשם עשה טעות אך אין הצדקה כיום להרוס את עתידו. הנאשם לפני נישואין, שכן דירה, עובד בעבודה מסודרת, לדבריו בסופו של יום הנאשם לקח אחריות. לדבריו לא נגרם נזק כתוצאה מהעבירה, ב"כ הנאשם ביקש להימנע ממאסר וכלל היותר להורות כי המאסר יוצגה בעבודות שירות. ב.הנאשם סיפר כי נמצא היום בדרך אחרת, מתחנך בחודש וילי 2017, שכן דירה, עובד בעבודה מסודרת, מצטער על מעשיו. לדבריו אין מאסר בעבודות שירות יביא לכך שלא יוכל לעבוד ולשלם שכר דירה.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

7. **הערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו מהעבירה של פיסון התפרצות למגורים, הם שמירה על קניינו של אדם, והנגה על תחושת הבטחון של הציבור. אין מדובר בעבירת "רכוש" בלבד. הטיט לתאר את כ"כ השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אוזאונה** (31.12.2008): "כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"בעירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הגורמת לקרובות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקוטטיתגישו - לסובכין, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפגועות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה דחירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

הזמן לתחושת הבטחון לעיתים עולה מהחומר אף על עצם אבדן הרכוש.

ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון בע"פ 46/84 **מדינת ישראל נ' סנכה**:

"תגע מתן נזר הדין אסור בדת המשפט להתעלם מעגמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בטעוין של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ידיהן המפוזרות לבדם בבית בעקבות החוויה הטראומטית שפקדה אותם או את שכניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטאלי. עבריינים אלה, שפוקדים לילה לילה דירה באותה סביבה, מטילים למעשה את חיתתם על אזור שלם ומשליטים טרור בין תושביהם..."

8. **מידת הפגיעה בערך המגו**ן היא ברף הבינוני-גבוה, עבירות ההתפרצות למגורים הן ברף הגבוה בחומרתן של עבירות הרכוש, במקרה דן עבירת ההתפרצות לא הושלמה, אך בשל העובדה שהמתלוננת שהייתה בדירה מנעה את השלמת ניסיונו של הנאשם לדירה על ידי סגירת החלון, ופיסון האירועו הסתיים ללא גניעה ברכוש, אך הייתה פגיעה חמורה במשית בתחושת הבטחון של המתלוננים. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**: הנאשם לפני פשיעה לפרוץ לדירה, התעסק בארון החשמל, כיבה את החשמל לדירה, דפק בדלת ורק לאחר מכן ניסה לפרוץ. הדבר מצביע על תכנון מוקדם ותחכום. 9. בחנת **מדיונית הענישה ההוגנת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר ממושכים. ראו למשל:

- רע"פ 3250/12 **בצבאי שומיחביג נ' מדינת ישראל** (20.4.16), הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למגורים וגיבה. הנאשם התפרץ לבית מגורים וגנב רכוש ערך קר הכולל מחשבים ושיאים ותכשירים. בימ"ש קמא קבע מתחם נזר הדין 16 חודשי מאסר ונזר עליו 6 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלוננת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
- רע"פ 2423/15 **אליעד גולדנברג נ' מדינת ישראל** (8.4.15), הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים והפרת הוראה חוקית. המבקש התפרץ יחד עם חברו לדירת מגורים. חברו עקר את רשת החלון ומסר אותה למבקש. למשמע הרעש הגיע המתלון ששהה בדירה והבחין בחברו של המבקש קובץ מהחלון. את הרשת ורקו גנב ממון לדירה. בימ"ש קמא קבע שמתחם העונש נע בין 6 חוד' מאסר ל-30 חוד' מאסר. המבקש לא נמצא מתאים לע"ש וגנרו עליו 45 ימי מאסר ומע"ת. המדינה עתרה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי התמיר עונשו ל-6 חוד' מאסר בפועל חלף 45 ימי מאסר שכבר ריצה. ערעור בעליון נדחה.
- רע"פ 8339/15 **דלזאיב קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והיזק לרכוש. המתלוננת, אימו של בת זוג המבקש, המבקש נגב מפחת נוסף לדירה. בשל הקרבה המשפחתית ידע המבקש כי המתלוננת לא תשהה בדירה באותו היום. המבקש נכנס באמצעות המפתח לדירה וגנב תכשיטים, מטעטעט סכף, לאחר ששמע רעש, פרץ את מנעול המרפסת על מנת להסתתר ולאחר מכן נזע עם הרכוש הגנוב ורכב אותו בדיקה של בת זוגו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש עומד על 12 ל-36 חוד' מאסר בפועל ונזר על המבקש 12 חוד' מאסר, מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
- רע"פ 8637/14 **בעכאבי נ' מדינת ישראל** (13.1.15), המבקש, הורשע בשתי עבירות התפרצות המבקש פרץ פתעיים לאותו דירה בהפרש של שכבות ימים, וגנב רכוש. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע כיום 10-24 בנזן התפרצות ויחיד גנר 16 חודשי מאסר בנין שתי התפרצויות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

10. **הערכים המוגנים** 5090/13 **אמיר סגן נ' מדינת ישראל** (17.7.13), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגיבה. המבקש הגיע ברכב שאליו אחז נוסף. האחר נשאר ברכב בעוד המבקש התפרץ לדירה ונטל תיק ובו ארנק, מסמכים, תכשיטים וכושם. המבקש יצא מהבית ושניהם עזבו את המקום. בימ"ש השלום גזר על המבקש 20 חוד' מאסר בפועל, הפעלת 3 מאסרים מותנים בחופף, כי שירצה בסה"כ 20 חוד' מאסר, מע"ת ופיצוי למתלוננת. המבקש בעל עבר פלילי מכביד. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

11. רע"פ 4352/13 **דלזאליב נ' מדינת ישראל** (19.13), המבקש הורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים. המבקש לקח את מפחת הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלון ראה את המבקש בדירתו וזה האחרון ברת מהדירה. למבקש בעל פלילי מכביד. על המבקש נזרו 24 חוד' מאסר בפועל שכלול הפעלת 2 עונשי מאסר מותנים במצטבר. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
12. רע"פ 1593/13 **פאטאל אביבזי נ' מדינת ישראל** (28.1.13), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש והתנגדות למעצר. המבקש, יחד עם אחר, התפרץ לדירה תוך שצירת הדלת ואסף חפצים שונים. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום והשניים ניסו להימלט וגרמו חבלות לשוטרים. בימ"ש קמא גזר על המבקש 14 חוד' מאסר בפועל, 10 חוד' מע"ת, פיצוי לבעל הדירה וקנס. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
13. רע"פ 3228/13 **ויסולניק נ' מדינת ישראל** (29.4.12), המבקש הורשע בעבירה של התפרצות למגורים וגיבה. המבקש הורשע לאחר שמיתע הכוחות. בית משפט קמא אימץ המלצת שירות המבחן, נמנע מהטלת מאסר, חידש מאסר תחומת העניש המאסר מבחינן והטיל קנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המדינה ומבלי להזכיר הדין גזר על הנאשם שנתיים מאסר. בקשת רשות ערעור למשפט עליון נדחתה.
14. רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למגורים, פיסון גניבה, החזקת כמשיירי פריצה והפרעה לשוטרי מבילוי תפקידו. המבקש ואחר הגיעו ברכב לדירה ובעזרת כלי פריצה, נכנסו לדירה, הוציאו את תכולת הארמון, פיוז את תכולתם על הרצפה וניסו לעקור כספת שהייתה בדירה. כאשר הגיעו שוטרים, חלל השוטרו והתנגדו למעצר. בימ"ש קמא גזר על הנאשם צו מבחן לשנתיים ועל"צ. המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על הנאשם 14 חוד' מאסר בפועל. ערעור הנאשם עליון נדחה.
15. עפ"י (א-1) 2497-04 **מדינת ישראל נ' יהודה בנזן** (7.7.14), הנאשם הורשע בעבירה של פיסון מתלון. הנאשם עקם את סוריו וניפץ את שמשות החלון ונטל מהבית תכשיטים, שני פלאפונים ומצלמה לקוהה השינה, נפל ונעצר. בימ"ש קמא גזר על הנאשם 6 חוד' מאסר בפועל והפעלת 4 חוד' מאסר מותנה חלקם בחופף וחלקם במצטבר ומע"ת. המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והתמיר העונש ל-13 חוד' מאסר בפועל בנזן המאסר המותנה שהופעל כולו בחופף.

16. עפ"ל (חיפה) 46113-06-13 **אנרונב נ' מדינת ישראל** (28.11.13), הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למגורים וגיבה. בימ"ש קבע מתחם שזע בין 10-30 חוד' מאסר בהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה וזאת מדיונית העניש ונזר על הנאשם 27 חוד' מאסר ומע"ת. ערעור במחוזי נדחה, המחוזי קיבל את מתחם הענישה.
17. עפ"ל (מרכז) 16867-06-13 **מוסלמאן נ' מדינת ישראל** (19.5.14), הנאשם, יחד עם אחר, הורשע בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוואת. באחר, התפרץ לדירת המתלוננת וגנב פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. האחר נכנס לרכבו של הנאשם ושניהם נמלטו מהמקום. נקבע מתחם הגזר בין 12 ל-24 חוד' מאסר בפועל. נזרו על הנאשם 16 חוד' מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי למתלוננת. ערעור במחוזי נדחה.
18. ע"פ (חיפה) 17277-02-13 **מדינת ישראל נ' רוטלן פסחוב** (2.5.13), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למגורים. הנאשם, ביחד עם אחר, נכנסו לדירת המתלון, בדרך שלא ידועה למאשימה, כשהשניים נכנסו, הם הבחינו בבועלים וברוח מהמקום. בימ"ש קמא גזר על הנאשם 12 חוד' מאסר בפועל, חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש שריצה באותה העת. המחוזי קיבל ערעור המדינה על קולת העונש והתמיר העונש ל-15 חוד' מאסר בפועל' במצטבר לעונש אותה ריצה הנאשם באותה העת.
19. ע"פ (מחוז חי') 48422-02-13 **אלדאלין ניסנוב נ' מדינת ישראל** (11.7.13), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למגורים. הנאשם נכנס לבית לאחר שפירק את חלון המטבח ונטל מהבית כספת, דרכונים, סכף, תכשיטים ועוד. בהמשך יצא מהדלת האחורית כשברשותו הרכוש הגנוב. בימ"ש גזר עליו 12 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלון. הערעור על חומרת העונש התקבל והמחוזי הקל בעונשו וגזר עליו 6 חוד' מאסר בע"ש, צו מבחן לשנתיים 18 חוד' ויתר רכיב העונש נותר על כנס.
20. ע"פ (מחוז חי') 3525-01-13 **מדינת ישראל נ' עומר קעדאן** (13.6.13), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לדירה. הנאשם עקם את סוריו וניפץ את שמשות החלון ונטל מהבית תכשיטים, שני פלאפונים ומצלמה דיגיטאלית. נזרו עליו 6 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלוננים. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה בשל נסיבות מיוחדות.
21. ע"פ (חיפה) 42160-10-12 **מדינת ישראל נ' האגני רשאו** (29.11.12), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למגורים. הנאשם נכנס לבית שדלתו היה סגורה אך לא נעולה. לנאשם עבר פלילי מכביד. נזרו עליו 4 חוד' מאסר בפועל, הפעלת 12 חוד' מאסר מותנה בן 8 חוד' במצטבר כך שירצה סה"כ 12 חוד' מאסר. ערעור המדינה התקבל והמחוזי התמיר עונשו ל-12 חוד' מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה במצטבר כך שירצה סה"כ 20 חוד' מאסר.
22. עפ"ל (א-1) 19885-07-11 **לשושנ' נ' מדינת ישראל** (24.11.11), הנאשם הורשע בעבירה של פיסון התפרצות למקום מגורים וזוכה בעבירה של פיסון לקבלת דבר במרמה. הנאשם נכנס לדירה לאחר שעקר חלונותיה. המתלון הבחין כי הנאשמה האיר עליו בפנס נטען שהוא שוטר, כך קיבל לידיו את דרכון המתלון וניסה להערים עליו. לנאשם עבר פלילי מכביד. הנאשם נדן ל-12 חוד' מאסר ויחד עם הפעלת מאסר מותנה סה"כ 14 חוד' מאסר. שני הערעורים: ערעור המדינה וערעור הנאשם נדחו.

קיימים גם מקרים חריגים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה. ראו למשל:

עפ"י(מרכז) 14167-10-15 **אלמנאז נ' מדינת ישראל**, עפ"ג (מרכז) 45549-10-15 **דרבאי נ' מדינת ישראל** (9.2.16) הנאשמים הורשעו בעבירות של התפרצות למגורים וגיבה. הנאשמים פרצו לחדרי מגורים של חניכות פנימית נוער, בן שמן וגנבו כספונים ומחשבים יחידים. למחרת הגניבה החזירו הנאשמים את הרכוש הגנוב. בית משפט קמא גזר מע"ת מבחן, ש"צ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורם וביטל את הרשעתם.
11. לאור האמירה לעיל אין קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו, בשיל את שעבודת ההתפרצות לא הושלמה, על-מ 5 עד 12 חוד' **העונש** שירצה.
12. במקרה דגן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. לאמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה בעלת אפקט טיפולי שקומי.
13. בבואו לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את העובדה כי הנאשם חבר לנהל לא משפט עד חום. הגם שאין לזקוק לחובות הנאשם את העובדה ששני עד זכות לנהל לא משפט, הרי שאינה מיעוה לו ההתחשבות הניתנת למי אשר בורר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו. רק לאחר שהנאשם הורשע, תע נפגש עם שירות המבחן, בפעם השניה, בהר לקחת אחריות על מעשיו (בפנימה שהנאשנה עם שירות המבחן חזר על הכחשתו).
- זקניתי מהשנים של הנאשם את הרשעותיו בתחום הפלילי. הנאשם ילדי 1983, לחובתו 12 הרשעות בעבירות רבות של הפרת הוראה חוקית, וכן בעבירות אימונים. העלבות עובד ציבור, התנהגות פרועה במקום עיבור, פריצה לרכב, גניבה מרכב, שכל"ר, גניאה בנזן כספילה, סחר בסמים, החזקת סכין, החזקת רכוש חשוד כגנוב ועוד. הנאשם נדון בעברו לעונשי מאסר ממושכים 24 חודשים, 20 חודשים, 2 חודשים, 14 יום. בניגוד לטיעוני ב"כ" הנאשם, בעברו של הנאשם, בן היתר, גם עבירות רכוש, כמפורט לעיל.
- לקחת בחשבון שהנאשם שהה במעצר. הנאשם נעצר ביום ביצוע העבירה ושוחרר ביום 30.4.14 לתנאי מעצר בית תוך ששותריו יציאות לעבודה. ביום 28.10.14 בוטלו תנאי מעצר הבית.
- לקחת בחשבון את האומץ בהסקרי שירות המבחן, את הערכתם כי לנאשם דפוסי התנהגות עבריינים מופנמים, וקושי בהפנמת גבולות החוק, את הערכתם כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות. למרות שהנאשם הופנה ערפמים לשירות המבחן, לא עמד בקשר עם שירות המבחן ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.
- לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שכיום עומד לפני נישואין, שכן דירה, עובד לפרנסתו, תומך באימו, מפרנס את בת זוגו, את דבריו של הנאשם שניום נמצא במקום אחר בחייו.
- לקחת בחשבון את שיקול הרחעת היחיד בדרך של המתחם.

14. לאחר ששלקחתי בחשבון כל אלה, לא מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אך גם לא ברף העליון.

סוף דבר

18. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמדיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר בפועל** בניכי 21 ימי מעצרו מיום 10.4.14 ועד 30.4.14.
ב. **7 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.
ג. **4 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג עוון .
ד. קנס בסך 400 ₪ או 10 ימי מאסר תמורת.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ה. פיצוי בסך 2000 ₪ למתלוננת, שרית ביזאל, ע"ל 3.

הפיצוי ישולם תוך 90 יום מהיום.

ו. כל תשלום ייוקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ז. ההחייבות בסך 3,000 ₪ שלא יעבור עבירות בהן הורשע תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר. ההחייבות תחתם עוד היום אחרת, יאסר למשך 15 יום.

המוצגים, ככל שקיימים, יושמדו בחלוף תקופות הערעור

זכות ערעור לזכות בהמשכת המבחן חזר 45 ימים

עמוד 2

כל השיחות שולמו לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

